Luxembourg, 7. mai 2025

PRESSEMELDING 06/2025

Dom i forente saker E-1/24 og E-7/24 *TC og AA*

RETT TIL INFORMASJON OM REELLE RETTIGHETSHAVERE

I en dom avsagt i dag besvarte EFTA-domstolen spørsmål i to saker forelagt fra *Verwaltungsgerichtshof des Fürstentums Liechtenstein*, som ble forent i forbindelse med EFTA-domstolens avgjørelse.

Hovedsakene gjelder begjæringer om innsyn i Liechtensteins register over reelle rettighetshavere. I sak E-1/24 *TC* ble innsynsbegjæringen avslått fordi søkeren ikke hadde angitt spesifikke selskaper, slik nasjonal lovgivning krever, men bare navngitt påståtte reelle rettighetshavere. I sak E-7/24 *AA* ble begjæringen avslått med begrunnelse om at søkeren manglet en legitim interesse.

Innledningsvis vurderte EFTA-domstolen de EØS-rettslige konsekvensene av EU-domstolens ugyldiggjøring av artikkel 1 nr. 15 bokstav c) i det femte hvitvaskingsdirektivet – som endret artikkel 30 nr. 5 bokstav c) i det fjerde hvitvaskingsdirektivet – med den begrunnelse at det var i strid med artikkel 7 og 8 i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, som gjelder respekt for privat- og familieliv og beskyttelse av personopplysninger. EFTA-domstolen fant ingen tungtveiende grunner til å fravike EU-domstolens tolkning. Den endrede artikkel 30 nr. 5 bokstav c) i det fjerde hvitvaskingsdirektivet må følgelig tolkes i samsvar med denne bestemmelsen før ikrafttredelsen av det femte hvitvaskingsdirektivet. Tilgang til informasjon krever derfor at søkeren kan påvise en legitim interesse.

Videre fant EFTA-domstolen at retten til innsyn i informasjon om reelle rettighetshavere omfatter enhver fysisk eller juridisk person som kan påvise en legitim interesse med hensyn til direktivets formål. I denne forbindelse er det både nødvendig og tilstrekkelig å sannsynliggjøre en legitim interesse for å få tilgang til informasjon. En korrekt anvendelse av den nasjonale lovgivningen som gjennomfører direktivet, sikrer at informasjon om reelle rettighetshavere bare utleveres når det er hensiktsmessig, nødvendig og forholdsmessig i relasjon til det mål som forfølges.

Til slutt slo EFTA-domstolen fast at selv om det er opp til den nasjonale rettsorden å fastsette prosessuelle regler for tilgang til informasjon om reelle rettighetshavere, må EØS-statene utøve denne kompetansen i samsvar med EØS-retten, særlig effektivitetsprinsippet. Et rigid krav om alltid å spesifisere den juridiske enheten, uten at den kompetente myndigheten gis anledning til å vurdere de konkrete omstendighetene i saken, vil kunne gjøre det uforholdsmessig vanskelig å benytte seg av innsynsretten.

Den rådgivende uttalelsen er et ledd i den pågående saksbehandlingen for den nasjonale domstolen. *Verwaltungsgerichtshof* vil nå gjenoppta behandlingen og avgjøre sakene i lys av EFTA-domstolens tolkning av direktivene.

Avgjørelsen er tilgjengelig i fulltekst på EFTA-domstolens nettside, se https://eftacourt.int/cases/joined-cases-e-1-24-and-e-7-24/.

Denne pressemeldingen er et uoffisielt dokument og ikke bindende for EFTA-domstolen.